

മഹാരാജാവു്
തിരുമനസ്സിലെ
ജനയിതി ൧൦൭൭-ൽ തീപ്പെട്ട
വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

൨. നളചരിതം

ഘോഷാങ്കുളം:

കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.

൧൧൧൩.

മഹാരാജാവു്
തിരുമനസ്സിലെ
ജനയിത്രി ൧൦൭൭-ൽ തീപ്പെട്ട
വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

൨. നളചരിതം.

എറണാകുളം:
കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.
൧൧൧൩.

നളചരിതം.

(കിളിമകളെ എന്ന പൊലെ)

ശുകയുവതിബാലികെ ചാരതീലെ *
 അകമലരിൽ ക്ഷേതുകം കയ്ക്കോണ്ടനീ *
 സകലജനസൗഖ്യദമായിട്ടന്ന *
 സകലപതിമാധവൻ തൻചരിത്രം *
 വിമലയശ്ലാത്രം പവിത്രതമം *
 പാകറിവാനായെന്നു കെട്ടുമൊദാൽ *
 മറകൾമുദോനാലായ്ക്കത്തനാഥൻ *
 മറിമുഗമാംമാതാവായുള്ള ദൈവൻ *
 ഇവരടികൾ വന്ദിച്ചു ഭക്തിപൂർവ്വം *
 ശിവമധികം വർഷിക്കും നൈഷധൻ *
 കഥയതിനെല്ലെല്ലെ ചൊൽതുകങ്ങി *
 സകലധരാപല്ലവെല്ലെന്നായ് *
 അകമലരിൽ ദോഷരഹിതനായി *
 സകലകലാനാഥനായ് ശാന്തനായി *
 നിഷധരസാസ്പാദനായ് നീതിമാനായ് *
 നളനിതിനാമത്തെ ധരിച്ചുറുപൻ *

൧

(ദപാരകാമന്ദിരം എന്നപൊലെ).

കാമദൈവസമനാകം *
 കൊമളാംഗൻ നളൻ തൻ *

- ചാരുതണു പുകുറ്റുവാ
നാവതങ്ങല്ലറിഞ്ഞൊലും *
- വീരനാകമവൻധരാ
ഭാരംഭരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നാൾ *
- നാരദനാം മഹാമുനി
പാരദതെ എഴുന്നള്ളിനാൻ *
- നീരജാക്ഷഭക്തൻ തന്റെ
ചാരുപാദൈനതിചെയ്തു *
- ധീരതയാകശലങ്ങ
ജ്ഞാപരാനുര ചെയ്തരചൻ *
- നാരദാജ്ഞകയ്ക്കൊണ്ടിരു
ന്നാഗമമെതു ചൊദിച്ചാൻ *
- സുഭരമതു കേട്ടങ്ങ
മൊദമൊടൈചൊന്നാനെവം *
- മണ്ഡലഭ്രമണ്ഡനമാം
കണ്ഡിനത്തിലിതുകാലം *
- വിണ്ണവർ നാരിമാർ തൊല്ലും
വണ്ണമൊരുപെണ്ണണ്ടായി *
- അംഗനമാക്കുള്ള തുണ
മൊക്കവെയുണ്ടവരുകൊത്താൽ *
- മംഗലനംനിനക്കവരും
ഭംഗിയുള്ളതിലകുമാരം *
- ഇങ്ങവന്നിതുപറവാ
നംഗജാരിഭക്തകൈരുകൈ *
- എന്നതു കെട്ടളവവൻ
കന്ദബാണാക്രാന്തനായാൻ *

മന്ദമെന്തെ മുനീശ്വരൻ
 തന്നെയൊരായച്ചുടൻ *

ഖിന്നതയെമറച്ചുത
 നന്ദിരവസിച്ചു ഭുഖാൽ *

(മററുള്ളതൊപിമാർ എന്നപൊലെ).

അംഗജതാപം സഹിയ്ക്കരുതാഞ്ഞു
 മംഗലനാം നളൻ മന്ദതയെന്തെ *

തുംഗരശോഭ കലൻ വിചിത്രം
 സുന്ദരരാമത്തിൽ ചെന്നു വസിച്ചു *

മന്ദാരകന്ദവും ചന്ദനമരവും
 സിന്ധുവാരികളും പുനയുമെല്ലാം *

പുത്തുതളിത്തു സുമങ്ങളിൽ ഭംഗം
 ആത്തും രവങ്ങൾ നിറഞ്ഞുമനൈകം *

വൃക്ഷങ്ങൾ വള്ളികൾ പക്ഷിമൃഗങ്ങൾ
 എന്നിവകൊണ്ടും മനോഹരമാകും *

ആരാമസീമനി ചാണ്ടിട്ടമപ്പൊൾ
 മട്ടലർബാണനും ഭൃഷ്ടി ചുവന്തി *

പെട്ടന്നടുത്തു ധനുസ്സുമെടുത്തു
 മൊട്ടമ്പു വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു ശരീരം *

പെട്ടന്നു പൊട്ടിച്ചു അഷ്ടനതായി
 നഷ്ടപരാക്രമിയായ് നരപാലൻ *

കട്ടുശയിയ്ക്കുമനംഗനയയ്ക്കും
 മൊട്ടമ്പുകൊണ്ടങ്ങു തെട്ടിവിറയ്ക്കും *

വട്ടത്തിലൊടിനടക്കുമനൈകം
 കഷ്ടങ്ങളുണ്ടായ് ചുമഞ്ഞുവന്നു *

മുട്ടം പൊറുക്കാഞ്ഞു പൊയ്ക്കയതിന്റെ
കെട്ടറ മിട്ടാൽപ്രദേശമതികൽ *

വാടിയ ചിത്തനാസ്തുണിടുമപ്പൊടി
ചെന്താമരതന്നിൽ സൈപരമുറങ്ങും *

കുറന്തകളെ ബരമൊയൊരു ഹംസ
കാന്തിയെകണ്ടുപിടിച്ചൊരു സമയെ *

ശാന്തനശയെററം കുറഞ്ഞു പാഞ്ഞാൻ *

(ചിത്രലേഖനം എന്നപോലെ).

൩

ഭൂമിനാഥ ഭവാനെന്നെ
പ്രേമഹീനം വധിയ്ക്കല്ല
കൊമളാംഗ ഭവാനു ഞാൻ
ശത്രുത ചെയ്യാ *

ദോഷമെന്യെ വധം ചെയ്യാൻ
ദോഷമുണ്ടെന്നറികു നിഷ
ധേശതവ റോഷമെതു
ഞാനറിവിലല്ല *

പുലയാക്ഷമെൻജനനി
മുശലയാം മൽപ്രിയതാനം
ബലമൊമിരിയ്ക്കുന്നി
തങ്ങൊരുദിക്കിൽ *

എന്നെയും പാർത്തുമൂല
മിന്നയയ്ക്കു എന്നെയെന്നു
പിന്നെയും പിന്നെയും ചൊല്ലും
ഹംസരാജനെ *

മന്ദമെന്യെ വിട്ടനെര
മൊന്നയന്നു പാന്നവൻ

മന്നവന്റെ കരെ വന്നു
പിന്നെയും ചൊന്നാൻ *

ഭാഗ്യസിന്ധോ ചാനിന്നു
യോഗ്യയായുണ്ടോരു കന്യ *

ഭാഗ്യവരൾ സുകൃതിയാ
ലെന്നു ചൊല്ലിടാം *

ഭീമപുത്രി ഭൈമിയെന്നു
നാമധേയമറിഞ്ഞാലും

വാമതാത്രിയുണങ്ങൂ
മൊട്ടു ചൊല്ലിടാം *

ശ്യാമളനിറത്തിനുകെ
കൊമളമാം സാരം കൊണ്ടു

ഭീമജതൻ കചം തീർത്തു
ഭംഗിയിൽ ധാതാ *

രാമമാർമുടിത്തകമം
കൊമളാംഗിലലാടത്തെ

നാണുവനുമിന്ദുഖണ്ഡം
കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചാൻ *

കാമദൈവവില്ലൊടിച്ചു
വാമ തന്റെ ചില്ലിയാക്കി.

വാമതയെന്നിയെ മുഖം
ചന്ദ്രസാരത്താൽ *

നെത്രയുതം ശതപത്ര
പത്രയുതമത്രകൊണ്ടു

താത്രമെല്ലാം തളിരിനം
ലെത്രയു ചിത്രം *

പുത്രശത്രു തജെന്ദ്രന്റെ
മസ്കങ്ങൾ നാണിയ്ക്കുന്ന

വൃത്തമഃ ക്ഷമകലശ
യുഗവ്യം കൈരുക *

ആലിലപൊലുദരചും
പേലവാരംതിയാളടയ

നീലമാം രൊമരാജിയ
മത്തുതമല്ലൊ *

എന്നവെണ്ട യുവതിമാർ
സൃഷ്ടിയൊഗ്യഷരംതുണങ്ങ

ഉന്നമൊട്ടും ശൈഷിപ്പില്ല
എന്നതു കെട്ടു *

ഇന്നവളെ വിവാഹിപ്പാൻ
സുന്ദരനാം ഭവാനുള്ളിൽ *

നന്ദിയുണ്ടെന്നാകിൽ ഞാനും
കണ്ണുരുത്തിടാം *

(മാരുത നന്ദന എന്നപൊലെ)

എന്നതു കെട്ടുളവൊന്നു വിറച്ചുഥ
മന്നവനംഗജതാപാൽ *

വന്നവനായിട്ടമന്നത്തൊടതി
മന്ദമുരച്ചിതു മൊദാൽ *

ഇന്നു ഭവാനരചെയ്തൊരു വാചാ
വന്നിതു സെഴുവ്യമഹൊ മെ *

സുന്ദരിയാളുടെ കന്നിടയും ക്ഷമ-
മിന്നുപണൻ വസിപ്പാൻ *

- സംഗതിവന്നു നമുക്കതിനെങ്കിലൊ
മംഗലനാഥമിഹഭ്രമേശ *
- ഘനം ഭവാനുടെ കരഗതമായിതു
സുന്ദര മാമക ജീവൻ *
- ഒന്നു ധരിയ്ക്കുവരുന്നൊടു കൂടാ
തിന്നു വസിപ്പതുമില്ല *
- മന്ദമതെന്നിയെ ചെന്നു ഭവാനും
സുന്ദരിയൊടു പറഞ്ഞു *
- എന്നുടെ നെരയവരമതിചെത്തിഹ
നന്ദിയിൽ വരിക നീ മൊദാൽ *
- നളനുടെ വചനം കെട്ടു തെളിഞ്ഞവ
നളിമുകിൽവെണിയെ മൊദാൽ *
- തെളിവൊടു കാണുവതിന്നരയനം
പുളകിത തനുവാസ്തോയാൻ *
- ഭീമപരാക്രമിയരകിയ ഭീമൻ
ഭൂമീപതിസുതഭൈമി *
- അവളുടെ കൂളിവനമഴകൊടുപ്പക്കമ
രാജ ചരൻ ബത വാണ *

൫

(കാടുംമുതലങ്ങളെ എന്നപൊലെ).

- സുന്ദരിയാം ദമയന്തി സഖികളൊ
ടൊന്നിച്ചു പുകാവനത്തിൽ പുകു *
- കന്ദമരനും നകുന്ദൻ പറന്നിടും
ഭൃഗുവൃന്ദങ്ങളെ ത്യാജരവു *
- മന്ദം മലയജവാതവും കൊകില
സുന്ദരതാനവും കെടിക്കുമുലം *

കുന്ദവിശിഖരൻറ ബാണങ്ങളെല്ലു യാൽ
 മന്ദസന്തോഷയായ്ക്കൊരമി തയായ് *
 തന്നുടെ തൊഴിമാർ തന്നുടെ കൈശാലാൽ
 വിന്നതയൊട്ടു കുറഞ്ഞു ചെമ്മെ *
 പുനാഗകൈസർ ചമ്പകാരൊക്കുണ്ടു
 തന്നുടെ പൂക്കളുത്തു സഖി *
 വൃന്ദങ്ങൾ കയ്ക്കൽ കൊടുത്തു മധു കടി
 ചുന്ദനകൈശകം തെടി ചാണാൾ *
 അപ്പൊളരയന്നമല്ലതിച്ചിടിനാൻ
 കെല്ലൊട്ടു ദൈമിസമക്ഷം തന്നിൽ *
 ഉൾപ്പു കുതുകമാൻല്ലചനെത്രയ്
 മപ്പൊളതിനെ പിടിപ്പുതിന്നായ് *
 അല്ലെതരൊത്സാഹയ് കതയായങ്ങവ
 ഉല്ലം പരിശ്രമിച്ചെനെ വെണ്ടു *
 പിന്നാലെ ചെന്നു പിടിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പൊ
 ഉൊന്നു കുതിച്ചൊട്ടു ദൂരെ പൊകും *
 പിന്നെയും സുന്ദരി ചെന്നടുത്തിടുമ്പൊ
 ഉന്നവും ദൂരത്തു ചെന്നു ചെരും *
 പിന്നാക്കമങ്ങു തിരിപ്പാൻ തുനിയുമ്പൊൾ
 സന്നതകം സമീപത്തിൽ ചെല്ലും *
 ഇങ്ങിനെ ഭീമജ ദൂരമാൻപ്പൊഴെ
 തിങ്ങിന മൊദനെ ഹംസം ചെറന്നാൻ * ൩

(സാവേരി—പുന്തെൻ മൂടുവാണി എന്നപൊലെ)

സാരസനെർമിഴിമാർകുലമണിയും
 ചാരമുഖി നിയന്തിര പഴതെ

ശ്ലോകം

സുരചിരഭാഷിണി ദുഃഖിയ്ക്കുന്നതു
വരകരിസമൃദുകൈമളയാനെ—സാരസ *

എന്തിനു നീയിഹ പുന്തെൻവാണി
ബന്ധനകർമ്മം ചെയ്യിടുന്നു
ബന്ധുരഗാത്രീ താവകുമഹമൊരു
ബന്ധുവതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുകലെ—സാരസ *

കാന്തിയെഴും തവ കാന്തനൊടീനൊരു
കാന്തഗിരം ബത ചൊൽവതിനുണ്ടോ
എന്തിഹ വെണ്ടതു നമ്മാലെന്നതു
പന്തണിമുലയാളെ നീ വദിയ്ക്കുക—സാരസ *

തെളിവൊടു കെൾക്കുക നമ്മുടെ വിവരമി
തട്ടികളശ്ശാഭിതചലദളുകെ നീ
നളപുവരമമരുന്നഹമങ്ങഥ
നളിനാസനനുടെ കല്പനയൊടെ—സാരസ *

നളിനസമാനവിലൊചനമാക്യയി
ലളിതമതാം നടവടിവതു ചൊൽവാൻ
പുളിനവിശാലകജഘനെ ഞാനും
ചൊളിപാകല്ലിതു സത്യം ബാലെ—സാരസ *

രാജമരാളവുമിങ്ങിനെ ചൊന്നതു
രാജസമാനവിരാജിതമുഖിയാം
രാജസുതാ ദമയന്തി കെട്ടതി
മൊദപുരസ്സരമിങ്ങിനെ ചൊന്നാൾ—സാരസ * 9

(കന്തിസുതന്മാരെ എന്നുചൊലെ)

നീരജാസനവാഹന
ചാരുമുത്തേ ഹംസരാജൻ *

- നീരസമജ്ഞത തെല്ലു
മാതൃരത ചെയ്തു മൂലം *
- ബാലചരചലമാകുന്നു
ബാലാനന്ദഭയീചരം *
- നൈഷധക്ഷോഭരവരപുര
നൈഷധനായിട്ടും ഭവാനു *
ദൈവമീനമുരചെയ്തു
തോഷമൊടെ നമുൻ കഥ *
- ഇന്നവൻ ഇണങ്ങി കെട്ടി
ങ്ങന്നുടെ മാനസം തന്നിൽ *
- വന്നിയന്നിട്ടനു കാമ
മെന്നറിക സഖെ ഭവാനു *
- ഇന്നവൻ മതിയെന്നിൽ
വന്നുകൂടുവതിനെതു *
- സുന്ദരാംഗ ചെയ്തിടെണ്ടു
മന്ദമെന്യെ പരത്താലും *
- നിത്യവുമവൻ ഇണത്തെ
അത്യന്തം വിളൊകിയ്ക്കും നീ *
- സത്യമായുരചെയ്താലും
വൃത്തമെല്ലാമെന്നു കെട്ടു *
- ഉത്തമനാം പക്ഷീന്ദ്രൻ
മുത്തമുരച്ചു മെല്ലെ *
- അത്തലൊട്ടുമുണ്ടാകെണ്ട
മത്തകരിസമയാനെ *
- ചിത്തമൊദം വസിച്ചാലു
മുത്തമൻ നമുൻ പതീയാം *

നീരജാക്ഷൻ മായയൊടു
 നീരജാസനൻ ഗീരൊടു *
 നീരജാസ്രാന്തകനമാ
 ദൈവിയൊടുമെന്ന പൊലെ *
 നീരജാക്ഷികുലമെഴലെ
 നീരദകുല നീ കെറിക്ക *
 സാരനാകം നളൻ വര
 നായ്ക്കരികിന്നറിഞ്ഞാലും *
 ഉന്നവൻറ ഗുണം ചൊൽവാൻ
 പന്നമെശനമാളല്ല *
 എന്നു പറഞ്ഞരയന്ന
 മന്നവനും നളൻ തൻറ *
 സന്ദരൂപത്തെ വര
 ചുണ്ടു കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പൊൾ *
 സന്ദരാംഗി മൊഹം പൂണ്ടു
 സന്നയെയും വീണാൾ ഭ്രമെഴ *
 ആത്മസിദ്ധിച്ചവളെയും
 വിത്ഥസിദ്ധിച്ചുകൊടെ *
 വിത്ഥനാഥം നളം പ്രാപി
 ച്ചാത്തു ചെറന്നാനെവം ഹംസം *

(കുണ്ഡിനനായക എന്നപൊലെ)

നളനരവര ഗുണ ഭാഷിതമയി തവ
 ഗളമതിൽ മാലയുമിടുമവൾ കണ്ടാൽ *
 ജളഗുപവരരുടെ മുന്നിൽ ഭവാനെ
 തെളിവൊടു കൂടി വരിച്ചിടുമവളും *

ചിന്തയതെന്നിയെ മരുവുക സുഖമായ^൦
സന്തതമയിതവ ഭംഗനതല്ലൊ *
ഭാനന്തതാം നീ ചിന്തിയ്ക്കുന്നതു
വന്തികസീമനി വരുവനഹംതെ *
ശാന്തരസാഖിലകാന്ത ഭവാനുടെ
സ്വപാണെ കൃപയതു വളരുക ഭിനവും *
എന്നു പറഞ്ഞു മറഞ്ഞുടനന്നവു
മൊന്നു കുറഞ്ഞു നൃപനാരിചിന്ത *
ചെന്നു പുരത്തിൽ വന്നിട്ടിതു സുഖമാ
യന്നഥ ഭീമൻ കതുകസമേതം *
മകളുടെ വെളികഴിപ്പതിനായി
സകലധരൈരവീരന്മാർ *
അകമുദോന്നഥ തിട്ടെഴുതീട്ടതി
നകമെ തന്നുടെ മുദ്രയുമിട്ടു *
വികലരിപൊർളജവീർണ്ണതായൊരു
സകലകലാപതി ഭീമനരൈരൂൻ *
ഭൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചവരും
ചെതസി കതുകം പൂണ്ടു നടന്നു *
ഭൂതലനാഥന്മാരുടെ ഹസ്തേ
നീതിയിൽ നല്ലിതു സാധനമെല്ലാം *
തീട്ടുകൾ കണ്ടു തെളിഞ്ഞു നരൈര
കൂട്ടവുമഴകൊടു യാത്ര തുടങ്ങി *
വിഷ്ണുപവിത്രതനാം നളനവനം
തുഷ്ട്യാ സൈന്യസമേതം പൊയാൻ *
എന്നുളവിരൂപരത്തിൽ ഗമിച്ചിതു
നാരദപുത്രമുനിവരരവരൊ *

വന്ദിച്ചവെട്ടിത്തുന്തി മഹേശ്വരൻ
മുനതമൊമൊടിദാരുമൊയ്യ *

ൻ

(താമരക്കണ്ണൻ എന്നപൊലെ)

പങ്കജോത്സവനദന ശ്രീണ
പങ്കജാസനപദ്മത *

പങ്കജക്ഷണഭക്തരാം നിങ്ങള
ഉജ്ജ്വലമുദതൊട്ടം *

വനതെന്തിന നന്ദിയൊടേന്ന
ചൊന്നതു കെട്ടു ചൊല്ലിനാർ *

ഭൂതലത്തിങ്കൽ ഭീമരാജന്റെ
രാജധാനിയിലിക്കാലം *

ഭൈമിതൻ വിവാഹാവേഷമുണ്ടു
സൗമനശ്രേഷ്ഠ കെട്ടാലും *

ഇത്ര സുന്ദരിയായ കുന്ദക
ഉദ്രിലൊകത്തിലില്ലെടൊ *

ശാത്രനിജ്ജിതജ്യോതിയാളവ
ളാർത്തി ചെയ്ക്കുന്നു ഭൂപരിൽ *

വൃത്തമിന്നിതു ചൊല്ലുവാനായി
വൃത്രാരാതെ കെൾ വന്നതും *

ഭോഗ്യവാനവർതൻ കൃഷ്ണമുഖ
ഭോഗ്യനാം പൂമാൻ നിത്യയം *

എന്നു ചൊല്ലി മറഞ്ഞു നാരദ
പദ്മതന്മരങ്ങളെന്നരം *

മന്ദമെന്നിയെ ഇന്ദ്രദൈവനും
വണിയും യമനപ്പതി *

നന്നായിയടക്കിവെച്ചിരുന്നൊടുനരം
മന്ദഹാസത്തൊടേവമുറച്ചു നളൻ * ൧൧

(ഭവിജാവന്തി—പങ്കജാക്ഷ ഏ.ന.പൊ.ല)

ഭവനാഥ പദപങ്കജം—ഭവകീസുത
സോദര ഞാൻ കണ്ണണങ്ങുന്നെൻ *

ഭവഭവ ഭയാസിന്ധോ
പാവകേശ കൃപാംബുധെ
പാതിനാഥ യമ നിങ്ങൾ
ക്രേശമെന്നിൽ ചെത്തിടൊല്ല *

സുന്ദരിയാം ഭമയന്തിയെ—യിന്നുവെളിയ്ക്കായ്
മന്ദമെന്യെ ഞാനും പൊകുന്നു *

നിന്ദയെന്നു തൊന്നിടെണ്ട
വന്നുകൂട്ടമവളെന്നി
ലെന്നിരിയ്ക്കെ ദൂതകൃത്യം
ചെയ്തതിന്നനുചിതം കെൾ *

ഭൂതവ്യമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു—ചെതസ്സിചൊത്തം
ലെതുമെ വൈകാതെ തൊന്നിടും *

നീതിയിൽ നിനച്ചു കണ്ടു
വീതിഹൊത്രാദികൾ നിങ്ങ
ളുത്തരത മമ തീർത്തു
കാത്തുകൊൾക നമസ്സാരം *

സത്യമല്ലെ പഠഞ്ഞിടുന്നു—മത്തവാരണ
നിസ്സലഗതയാളായിടും *

ഉത്തമാകലൊത്തംസയാം
ഭൈമിയും ഞാനുമായിട്ടു
ചിത്തതാരകൊണ്ടു വെളി
കൃത്യവും കഴിച്ചു പണ്ടെ * ൧൨

ശ് വ

(വെകട—സാദരം നീ എന്നപൊലെ).

ദുർമ്മതെ നി ചൊന്നൊരു തിരമിതു നന്മയല്ല ജള കെൾ
വന്മദത്തൊടു കൂടി വല്ലതും നി വദിയ്ക്കാല്ല
സമ്മതം ശം നിന്റെ ചരിത്രം *

എന്തു വെണമെന്നാലതും
ഹന്ത ചെയ്യുന്നെന്നും ചൊല്ലി
കിന്തു സത്യം ചെയ്യില്ലയൊ
പാക മുഖം അതിനെ അധനം
ചെയ്തു വിധിനം വരുവതധനം
സഹ്യമെ കുമാതെ *

ദൃഷ്ടബുദ്ധെ ഭവാനൊട്ടും
കഷ്ടമിന്നു നിനയ്ക്കാതെ
ശിഷ്ടരാം ഞങ്ങളൊടൊ
കാട്ടിയെന്നാൽ കഠിനഹൃദയ
ഹന്ത കലയ ഭരിതനിലയ
ശാപമെകുമറിക *

ഭവനാഥന്മാരൊടൊ
ദെ പനത്തെ ചെയ്യിടൊണ്ട
ഭാവമെന്തു ഭവാനുള്ളിൽ
ഭൂപതികീട വികലവിനയ
വിഷ്ണുഹൃദയ വീര വിദയ
പൊക നല്ലതറിക * ൧൩

ര് ന്

(മാനനിമാർ എന്നപോലെ)

- ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കെട്ടി
ട്ടുനതനം നളുതുപനം *
- തിങ്ങിന താപത്തൊടും
ഭംഗിഗിരം ചൊല്ലിയുടൻ *
- സംഗതിയൊന്നുള്ളിലു
ച്ചങ്ങു നടന്നധികജവാൽ *
- തിങ്ങിയെഴും താപമതും
മംഗലനം നരവരനം *
- ഉള്ളിൽ മാച്ചുഗ്രനവൻ
കുണ്ഡിനമാം നഗരിയതി *
- നുള്ളിലുടൻ ചെന്നു ഭമൻ
ഭവതിപ്പുരെ വീതഭയം *
- കെട്ടിരസം തെടിയവരും
മാളികതന്മകളിൽ മുദാ *
- ആളികളൊക്കൊത്തു സുഖം
വാണിടിനൊരളവു നാഥൻ *
- സുന്ദരനാം പുരുഷനെയൊ
സുന്ദരി കണ്ടധികമുദാ *
- വന്ദനവും ചെയ്തു ജവാൽ
ഭംഗിയൊടും പീഠമതും *
- നല്ലിയവൻതന്നെയതി
ന്മകളിൽ വസിപ്പിച്ചവളും *
- സകലയുവാവരനൊടീടേ
സകതുകമങ്ങരുളിയഹൊ *

* മര്

(ചഞ്ചഞ്ചാണൻ എന്നപൊലെ)

സുന്ദരാംത ഭവാനാരു
മന്ദമെന്യേയരുൾചെയ്തു
ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരൊ വദ
മന്ദമെന്നിയെ *

ഇന്ദ്രനൊ ചൊല്ലിന്ദിരേരൻ
കൊന്ന ചൂടും ദൈവൻ ധാരതാ
ഇന്നിവരിലാരാനുമൊ
കുന്ദഞ്ചാണൻ താനൊ ധീമൻ *

ഇന്ദുനെർവദന ഭവാ
നിന്നീവിടെ വന്നിടുവാൻ
നന്ദിയിലുറയ്ക്കു മൂല
മെന്തു പെരെന്നും *

സന്നതകമുരചെയ്തു
ഉന്നതവംശവും തവ
മന്നവകലൊത്തംസക
നെന്നു തൊന്നിടുന്നു കണ്ടാൽ *

എന്നതു കെട്ടുരചെയ്തു
മന്നവനാം നളനവരും
തന്നൊടങ്ങു മൂടുമ്പിത
സുന്ദരവാചാ *

മന്ദഗാമിനിമാർകല
മെന്തലിമാലെ വയറയെ
സുന്ദരരാമിന്ദ്രാദികൾ
മൂതന്നെന്നറിഞ്ഞുകൊൾക *

നിന്നുടെ ഇണയണങ്ങ
ഉളന്നതന്നെ നിരൂപിച്ചു
സന്നയെയ്യുന്മാരായവ
രെന്നെയയച്ചാർ *

കുന്നലണിമുലയാളെ
നിന്നൊടിനവരടയ
സന്നിയോഗമതു ഞാനും
മന്ദമെന്യെ അറിയിയ്ക്കാം *

ദൂതനാകുമെന്റ കല
ശീല ഗുണ നാമാദിക
ളെ തുമങ്ങുണതുനതു
യോഗ്യമല്ലല്ലൊ *

കാതരാക്ഷിതിലകമെ
കെഴുകുമുളവാകുന്ന
കൈതവഹീനമാം വാക്കു
കെട്ടുകൊടുക ഭവതിയും * ൧൫

(പൂമാതിനൊത്ത ചാരതന്നൊ എന്നപൊലെ)

തരുണിമാർകലമെഴലിമണെ താരണ്യാംബുധെ
അരുണാധരി നീ ശ്രൗണവ ചനം *

ശ്രീമാനാം പുരന്ദരൻ മൊഹിതൻ കാംക്ഷിതൻ തരുണി
യമനുജനിയുമെന്നല്ല പാശിഭവനം
കമലാക്ഷി നിന്നിൽ കരുകും പൊൽ *

വിമലരൂപസൗന്ദര്യോദ്യുഖിലഗുണങ്ങളുള്ളൊ
രമലന്മാർകളെ വെട്ടു നീ സമകരം നയിയ്ക്കു *

സുരലോകെ വസിച്ചിട്ടുകിൽ സൈപരമെത്രയും
കരുതുക ഹൃദി കരഭാരം *

പരമില്ലിതിങ്കൽനിന്നൊരന്ദമൊഭം യുവതിമാ
ക്കുരവിദാനനെ നിൻ ഭാഗ്യമതിശയം പാർത്താൽ *

വലമാഹിതനെ പുണരുവാൻ നലമൊട്ടു കെടുക
പലരുമുണ്ടല്ലൊ കരുതുന്നു *

ഫലമില്ലവക്തിനാൽ ജലപാനം പൊലുമില്ലാ *
 തൃപ്തനീതെന്നല്ലാതെ പരവാൻ മററില്ല *
 വരണനെ വരിച്ചെന്നാകിലുരുധനങ്ങളെ *
 തരമവനതുമറിക *
 മരണഭയമെന്നുള്ളതെ യമനെ വിചാരിച്ചാലില്ല *
 രൂപിരശരീരനല്ലൊ ബഹിഷ്കൃഷ്ടാവു *
 ഇവരിലിന്നൊരു വീരനെ കൈവലം നീയു *
 കവലയനെത്രെ വരനാക്കി നീ വസിച്ചിടുക *
 സ്വദ്രേ ദിവസമഹ്ലരസ്രീകളചിരതം *
 ബഹുമാനിയ്ക്കും പാവനാകൃതെ * മന്ദ

(പ്രാണനായക എന്നപൊലെ)

കൊമളാകൃതെ കെട്ടാലും—കാമസുന്ദര *
 കാമിനിജനമൊഹന *
 പാവനാകൃതെ നിന്നെ ഭൂതിനു നിയോഗിച്ച *
 പാപികൾകഥപൊലും പറകൊല്ല തുണസിന്ധോ *
 ഇന്ദ്രാണിയമപാശിമം—രേന്തിനു വൃഥാ *
 മന്നിലുള്ളൊരു തന്പംഗി *
 ധനം നിനച്ചു ഹൃദി ഭുവിയ്ക്കുന്നതുമച്ചൊ *
 ധന്വന്മാരവർ നമ്മുൽ വന്ദനീയകരല്ലൊ *
 എന്നുവൈതി നൈഷധ—നെന്നമന്നവ *
 നിന്നതു മറച്ചിടൊല്ല *
 പന്നതതയനൻറെ സുന്ദരപാദപന്ദ *
 മന്ദാരങ്ങളാണതിനിന്നു സംശയം വെണ്ട *
 ഇങ്ങിനെ മൃഗാപാശിയാൾ—ഭംഗിയിൽ ചൊന്ന *
 തിംഗിതജ്ഞനാം നൈഷധൻ *

തിങ്ങിനമുദാ കെട്ടു തുംഗസ്തനിയാരൂതന്നോ
ടങ്ങു യാത്രയും ചൊല്ലി മങ്ങാതെ പുറപ്പെട്ടു *

ശക്രാദികളുടെ സന്നിധിയിൽ—വിക്രമി ചെന്നു
ചക്രസ്തനിയാരൂതന്നുടെ *

യുക്തിയുക്തമാം വാക്യമൊക്കവെയുണർത്തിച്ചു
തുകാക്കൽ നമിച്ചപ്പൊൾ മുദിച്ചു തപബോധന്മാർ *

യാത്രയും പാഞ്ഞപ്പൊഴെ—നൈഷധൻ പൊയാ
നെത്രയും സ്മരപീഡിതൻ *

സുത്രമാദികൾ ചെന്നു കണ്ഡിനെ നിഗ്രഹരോ
യ്യത്രവാണിതു നളവേഷധാരികളായി * ൧൭

(ഏരിക്കില—ഏരട്ടി—സാരി)

അക്കാലം മേയന്തീപാരിണയഘോഷം—കാണാൻ
ദിക്കുധിപതിമാർ വന്നു നിറഞ്ഞിതു ഘോഷത്തൊടെ *

അംഗകുലിംഗവിഭക്തമഹാഷ്ട്രകൾ സമന്വരാം—ഗൃപ
രണ്ടുപട്ടിന്ദനമുന്നതനാം ദ്രവിധാധിപനം *

മാതൃകകൈകൊസലഭൂപനമെന്നുവെണ്ട—ഗൃപ
രവരു മങ്ങു നിരന്നു വിരാജിതമഞ്ചം തന്നിൽ *

ആദരവൊടതുനെരമുമാപതിവന്ദ്യനാകം—വിഷ്ണു
മെടുരനങ്ങു നിയൊതംചെയ്തു വാണിയൊടും *

തൊഴിവേഷമൊടങ്ങു മേസ്വസതൻ നികളെ—ചെന്നു
ങ്ങുഴീവതികളെ വിവരമതെഷവു മറിയിപ്പുറനായ് *

നിലവിലൊചന ബാലയു മങ്ങൊരു മാലാകാരി—യായി
ആലിലവയാൾ മേയന്തീസഖിയായി വാണാൾ *

തല്ലാലെ മേഭൂപന മഴകൊടു സൊദരിയാൾ—തന്നെ
വിക്രമമെറിന ഗൃപവരർസവിധെ നിർത്തിച്ചുറന്നാൻ *

നിന്നുടമുലമുപാഗതരാകിയ പാത്മീവന്മാ—രിവർ *
 തന്നിലൊരുവനെ വരണം ചെയ്യുക വരനായ് നീയും *
 എന്നു പറഞ്ഞവരികൂടീന പട്ടതെടുത്തനേരം—നൃപ *
 രവരമങ്ങളുമയങ്ങി മനോഭവവൈഭവത്താൽ *
 സുന്ദരിയാളുവ ഉായതമാം നിജനെത്രത്താലെയ്—യങ്ങ *
 മന്ദമതെന്നിയെ നൊക്കി നൃപേശ്വരരവരെയും *
 ലോകധനമുഖം സ്മരനാലുടയ്ക്കുള്ളിൽ പുക—സ്രദ്ധാ *
 ലോകനമെന്നൊരു കളവു നടിപ്പു ശരങ്ങളയച്ചു *
 ധാത്രീപതിമാരാൽത്തന്മാരായൊത്തിടാതെ—യൊരൊ *
 ധൂതുകൾ ചെയ്തു മൊത്താലരുതു പുകഴ്ത്തിക്കൊടുവാൻ * മവ്യ

(കമ്മിയടി)

സുന്ദരിയാം മെയന്തിതന്നെ
 സുന്ദരനാ മൊരു ഭൂപൻ കണ്ടു
 മന്ദത പുണ്ടു—സ്മരാത്തുഗവ്വന്മാർ ക്കൊണ്ടു
 അമ്പനുള്ളി ലുന്ദം കൊണ്ടു—മഹാജള
 നെഴുന്നതുമതൊരാതൊരുമഞ്ചാലമ മന്നിൽ പട്ട
 മന്നൻ മടിച്ചുടൻ നൃത്തംചെയ്യാൻ *
 *
 മരൊരു ഭൂപതി ഉഴറമൊടെ
 കററക്കാർകൂന്തലാടിതന്നെ കണ്ടു
 തെറന്നു രണ്ടു—കരങ്ങളിൽ ദ്രവ്യം കണ്ണൊണ്ടു
 അതുകൊണ്ടു പിന്നാലെ മണ്ടി—ശനൈപ്പുന
 അംഭോരുമലൊലക്ഷണതന്മിപ്പുടൻചെന്നു
 കമ്പിട്ടുകൊണ്ടു കാഴ്ചവച്ചുനവൻ
 കമ്പമെന്നവരു മങ്ങാച്ചാർ *
 വകനം ഭൂപതിവീരനമ്പൻ
 ശിങ്കുകളിച്ചിതു ലജ്ജയെന്പ
 ശങ്കര ശംഭോ—മഹേശ്വര കാലാരി ശംഭോ

സമ്പതിപ്പതു ശംഭോ—ഇവളെ ഞാൻ
അമ്പൊടൊരു പയ്യൻ നിജ കമ്പം സഹിയാഞ്ഞെങ്കിലു
മംഭോജബാണാരിസെവ ചെയ്യാനവ
നംഭോജലൊചന ലജ്ജപുണ്ടാർ *

യഷ്ടിയാം മരൊരു നാട്ടിൽനാഥൻ
കുട്ടിക്കരംഗസുനെത്രെ കണ്ടു
സോൽക്രിഷ്ണമാണ്ടു—അവനുള്ളിലിഷ്ടതയുണ്ടു
അവളെ യെല്ലാനായിക്കൊണ്ടു—ജളനവൻ
വട്ടപ്പൊർകൊങ്കയാർ തന്നരികെ ചെന്നു
വട്ടത്തിലൊടി നടന്നരിക
. * മൻ

(തർലസ്യം എന്നപൊലെ)

മാന്യൻ പുനരന്യൻ നൃപനന്യനരസത്താൽ
ധന്യൻ ഹരി തന്നെ ബത ചന്ദിച്ചു നമിച്ചു *

കന്യാമണിതന്നിൽ കൊതിയുന്നിച്ചതുമൂലം
മന്ദതാമറിയിച്ചിതു രാമായണമഖിലാൽ *

പണ്ടെയുള ചാസ്തു നീതു നിണ്ടൊരു ധരിത്രാഃ
കൊണ്ടൽപതുവണ്ണൻ രഘുരാമൻ ചടിവായി *

വണ്ടാർകഴലാളായൊരഹലുഃ ബത വെട്ടു
കൊണ്ടാടിവസിച്ചാനഥ താരാസമനായി *

യാഗത്തെ മുക്കുന്നൊരു വാത്മീകിയെ വെൽവാൻ
വെഗത്തൊടെ പുക്കാൻ ബത ലങ്കാനഗരത്തിൽ *

യോഗപ്രള രാമൻ നിജ മാതാവൊടു കൂടെ
പോകുംവഴി കൊന്നാനഥ സീതാസുതതന്നെ *

മായാമയനാകുന്നൊരു രാമൻ ബത കാട്ടിൽ
പൊയാനഥ സിംഹലപജരജെച്ചു നിവസിച്ചാൻ *

ഏവം പല രാജാക്കൾ മയങ്ങുന്നൊരുനെരം
മാരുസ്തു നിയാളും സഖിതാനും കുതുകനെ *

ഭാവം തെളിവൊക്കൊത്തമ നിഷ്ഠയെശ്ശമീപെ
 പൊവുന്നളവിദ്രാണീകൾ ചെയാച്ചതി കണ്ടാൾ *
 ഉള്ളിൽ ബത കള്ളം തെളിയാതുളളൊരു ബാലാ
 പുള്ളിമുഗനെത്രാ ഹരിതനെ സ്തുതിചെയ്യാൾ * ൨൦

(ആശരനാഥ എന്നപൊലെ)

ആശരകലനാശക — പാമിമാം വില്ലൊ
 കെരവ മധുസൂദന
 ആശാധിപതിമാരിന്നാഹാ വഞ്ചനചെയ്യാർ
 ആശ്രയമഗതികൾക്കു നീയല്ലൊ നാഥ *
 പാഞ്ചാലി യുദ്ധതാടകൾ—ഭൃഗ്ഗോസനൻതാ
 നഞ്ചാതെ നൃപമജ്യത്തിൽ
 സഞ്ചിതകപടത്തൊടങ്ങിച്ചതു കാലം
 നെഞ്ചലിവൊടെ കാത്തതും നീയല്ലൊ നാഥ *
 ഭക്തവത്സലനാകും നീ—പ്രജ്ഞാദൻതങ്കൽ
 ശക്തിപൂണ്ടുഴൽ തീർക്കുവാൻ
 ശക്തനാം നാരസിംഹവേഷമാൻവൻഭയ
 മൊക്കവെ അഥ തീർത്തതും നീയല്ലൊ നാഥ *
 ഗ്രാഹത്താൽ പിളർന്നുളളൊരു—നാഗനാഥനെ
 മൊഹങ്ങൾ കളഞ്ഞവൊടെ
 മൊഹതാരക ഭവാനാഹന്ത സുഭൂരം പൊയ്
 ഐഹികാർത്ഥം കാത്തതും നീയല്ലൊ നാഥ * ൨൧

(അംബികാപദാരവിന്ദം എന്നപൊലെ)

ഭീമപുത്രി ഏവമങ്ങു കൊമളാംഗി ചിന്തചെയ്തു
 ശ്യാമളാളകാളിയാളമാളിതാനുമായ് *
 മെളമൊടെ നില്ക്കുമപ്പൊളായവൾക്കകക്കുരുണി
 ലാളിയായ വാണിഭവിയൊമ്മ്ചെയ്തു പൊൽ *

ദൈവകർമ്മ സിദ്ധമായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു
 ഭാവവും തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടു സുന്ദരംഗീയാൾ *
 നൈഷധന്റെ കണ്ണസീറ്റി മാലയിട്ട നെരമുള്ളിൽ
 തൊഴമാൻ ദൈവനാഥൻ മൂനിൽ വന്നുടൻ *
 ദൈവമെന്യെ നൈഷധൻ വെണ്ടിയുള്ളൊരനുഗ്രഹ
 മീഷലെയെ നല്ലിയങ്ങു ഭീമജയ്ക്കുമെ *
 രൊഷലജ്ജാഭീതിയാൻ ഭോഷരാം നൃപൈശ്വമങ്ങു
 നൈഷധം നമസ്സുചെയ്തു യാത്രചെയ്തുടൻ *
 ഇന്ദ്രദൈവരാജി തമിച്ചുനന്നെന്ന ഭൂപതിശ
 നിന്ദിരാസമാനയായ ഭൈമിതന്നൊടു *
 പൊന്നവസ്ത്രവാഹനാഭിയെന്നിതൊക്കെ വാങ്ങിയങ്ങു
 പൊന്ന വന്നു മന്ദമെന്യെ തന്നുടെ പുര *
 കന്ദബാണാവസഥായ മന്ദഗാമിനികുലങ്ങു
 ഉളന്നതന്നെ സർപ്പോപി സർപ്പകർമ്മി *
 ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ചിത്തമാശ്രയിച്ചതികുലങ്ങു
 വിശ്രമിച്ചു മന്ദിരത്തിലെത്രയും മുദാ * ൨൨

(പാനപൊലെ.)

ചിത്തസംഭവതുല്യനും പാതമിവ
 സത്തമൻ നിജ ജായയൊടൊന്നിച്ചു *
 ചിത്തജന്റെ കളികളും ചെയ്യിട്ട
 ഞ്ഞുതൊഴെണ രമിച്ചിതു സൗഖ്യമായ് *
 അക്കാലം വിവാഹോദ്യമന്തരായ
 മുഷ്ണരാം കലിദാപരരൊന്നിച്ചു *
 ചിത്തമൊരനെ പൊകുംഭരാനതര
 വൃത്രശത്രു മുതലായെരരെ കണ്ടു *

൭൮

കാൽത്തളിർ തൊഴുതെത്രയും വെഗൈന
കൂനാനു വരുന്നെന്നുണ്ടതിനാർ *

കുന്ധിനത്തിൽ വിവാഹമുണ്ടായതും
പണ്ഡിതൻ നളൻതന്നെ വരിച്ചതും *

എണ്ണിയൊരൊന്നും ചുരത്തുകെട്ടു
ദണ്ഡമുണ്ടായിവണ്ണം കലി ചൊന്നാൻ *

പുണ്യാശിങ്കലി നിങ്ങളെ കയ്യിട്ടു
പുണ്യമില്ലാത്ത പൊണ്ണനെ വെട്ടൊരു
പെണ്ണിനെയും വരനെയുമൊന്നിച്ചു
തിണ്ണം കാട്ടിലയയ്ക്കുവൻ നിണ്ണയം *

ഏനതു കെട്ടു സുത്രാമാവിനിച്ചു
നന്നല്ലെന്നു പറഞ്ഞതു കെൾക്കാതെ *

മന്ദബുദ്ധികൾ ചെന്നു നളൻതന്റെ
മന്ദിരത്തിലനെകം ദിനം പാത്താർ *

മന്ദദോഷനാം നൈഷധനന്നടൻ
മന്ദദോഷവും വന്നു പിടിച്ചെടുത്തു *

എന്നറിവു ശ്രമിച്ചുകെട്ടുകുടൻ
മന്നവനിൽ ഭ്രമതയുണ്ടാക്കിനാർ *

ധൂന്തരാമവരന്തരം പാത്തുക
നാത്തനാകുന്ന പുഷ്പരനെ കണ്ടു *

നെരുകെട്ടു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു
പാരം പെരുതയുമുണ്ടാക്കി വെഗൈന *

ഘോരനാം കലിതന്റെ നിയോഗത്താൽ
ശൂരനാകിയ പുഷ്പരസോദരൻ

വീരഭാവത്തൊടൊത്തുടൻ നൈഷധ
ഗോപുരാഗ്രമണത്തു ചൊല്ലിടീനാൻ *൨൩

(തൊവകുമാരക എന്നപൊലെ)

കൊമളാംഗ നളഭൂപതെ ഭൃമ്തൈ
ഭീമപരാക്രമ കൈ—ളീന
കെളികൂകൈനതന്നെ വസിപ്പതും
പാരമിളപ്പമല്ലൊ *

ചെതൊജതുല്യനും നീതിനിയെ ഭവോൻ
ചുതിന്നു വന്നിടുക—അതി
നെയുമനർമ്മങ്ങളില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ചെതസി ചിന്തിയ്ക്കുണ്ട *

ഭൃതമിതു മഹാഭൈയാഭിസമ്മതം
കയ്യവമില്ല വിഭോ—ഇതു
കാണൊരു കാളയുണ്ടിന്നു പണയത്തി
നെന്നു ധരിയ്ക്കു ഭവോൻ *

കൊപമൊടിത്തരം ചോപരനാമെരു
തരകുന്ന ബന്ധുവൊടും—മുതി
ൻപരിതൊഷണായങ്ങു നിന്നിടുന്ന
പാപമതിയെ കണ്ടു *

മുഷ്ടരനായൊരു പുഷ്ടരൻ തന്നൊടു
ഭൃഷ്ടതവൈഭവത്താൽ—നളൻ
ഭൃഷ്ടതിതന്നിൽ ഭ്രമിച്ചുടൻ ചുതാടി
നാടും ധനവും തൊറാൻ *

തൊലിയെ കണ്ടുടൻ ഭൈമിയും ബാലരെ
പാലിപ്പതിന്നുവെണ്ടി—ജവാ
ലാലിംഗനംചെയ്തു വാർണ്ണയനീതമാം
തെരിൽ കരൈറി വിട്ടാൾ *

അമ്മൻറെ സന്നിയോഗ സ്വപമമതിയവ
ളിമയൊ കൗന്തനൊടും—കൂടി

.....
 കരളിലിന്നൊരു ഹൈതവതിനെ
 അരവിന്ദാനനെ കണ്ടില്ലരുതിനുപജീവിപ്പാൻ
 ഹരണമെന്നിലമരുമാത്തി തീപ്പതി
 നരുമയില്ല കുരുണയില്ല തെല്ലമെ—രമ * ൨൫

(വല്ലഭ ശ്രുണ വചനം എന്ന പൊലെ)

പ്രാണേശ ശ്രുണ ഭാഷിതം—പാവനകൃതെ
 പാമൊജദളലൊചന
 പ്രാണരക്ഷണത്തിനു പ്രാലെയജലമുണ്ടു
 പാരാതെ തചാന്തികെ വസിയ്ക്കുകിൽ സുഖമതു *

കൊമളാനന കെട്ടാലും—കാമസുന്ദര
 കാമകെളികളൊടു നാം
 കാമമെന്തതിൽപരം കാമദ നിവസിയ്ക്കി
 ലാമയമതിന്നില്ല അരവിന്ദശരൊപമ

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്രയും—മംഗലഗാത്രീ
 മംഗലവരൻതന്നകെ
 മങ്ങതെ ശയിച്ചുണ്ടു ഉറങ്ങിട്ടമവളുടെ
 അംഗവസ്ത്രവുകൊണ്ടു മറഞ്ഞാനർരാത്രീയിൽ *

സുന്ദരിയുണന്നുനരം—മന്നവൻ തന്നെ
 സന്നിയേശ വിലൊകിയ്ക്കാഞ്ഞു
 സന്നയെശ്ശു യായിട്ടമുന്നതസ്തുനിതാനം
 വന്ന വെദനയൊടുമന്നരം മുറയിട്ടാൾ * ൨൬

(കൈതൊഴാം കൃഷ്ണ എന്നപൊലെ)

പാഹിമാമഹിഭൂഷണ
 പാഹി നീ പര ഹെ ശംഭോ
 ദൈഹി കൃപ മയി നാഥ

ദൈമുലമൈഹികാർത്ഥമയോര
മൊഹരാശിതന്നിൽ വീണ വലവിതു—പാഹി *

സാംബ ഹെ നാഥ ശ്രംബക
അംബികാഹൃതാൽദൈമ
കുംബകണ്ണ കൃപാസിന്ധോ
വന്മപുണ്ട കാട്ടിലിന്ന ഞാനിഹ
നിർമ്മലാംഗ കർമ്മമെത്രെ ഉഴൽവിതു—പാഹി

ആത്മികൾ തീർത്തു കാത്താലും
ആത്മബന്ധോ ഭവാനൈവം
ധൃത്തനാം പുഷ്പരനായി
പാർത്ഥലങ്ങളത്രയും കൊടുത്തിതു
പാർത്ഥിവ കൃപാംബയെ പ്രദൈഹി മെ—പാഹി * ൨൭

(ആവതെന്തെയ്യോ എന്നുപൊലെ).

ചെയ്തതെന്തിഹ ഞാനെയ്യോ ചെയ്തതെന്തിഹ

ദൈവാനുകൂലമില്ലായ്ക്കൊണ്ടു ചെയ്യായ്
വന്നിതു കാണനവാസം
ദൈവമില്ലാതായി ഹാ വിധിവൈഭവം
ഹാ നാഥ നീ വെടിഞ്ഞോ—ചെയ്തതെന്തിഹ *

ദൃഷ്ടനായൊര പുഷ്പരൻതന്റെ
കർമ്മതികൾ മയങ്ങി
നഷ്ടബോധനായ്നി മറഞ്ഞിടിൽ കഷ്ട
മാരെയ്യോ കാപ്പതും മെ—ചെയ്തതെന്തിഹ *

ഘോരമാം പെരുമ്പാമ്പു വന്നെന്റെ ചാര
പാദങ്ങൾ പറ്റി പാരം
ഇന്നിതുകെട്ടുകൊണ്ടു നീ ഭൂരെ
എങ്ങാനും വാഴ്ചതൊ—ചെയ്തതെന്തിഹ *

മാരകെളികൾ ചെയ്ത നാം പുരെ പാരാതെ
സുഖം പുണ്ടു വാഴുന്നാൾ
പരരം കെഴുതുകമുണ്ടായതിന്റെ
വൈപരീത്യമൊ വന്നതും—ചെയ്തതെന്തിന * ഹവ

(ധീര ധീര എന്നപൊലെ).

ഏവമൊരൊ വിലാപത്തൊടൊ—സുന്ദരി മന്ദ
മാസ്തിലപിച്ചിട്ടും ശബ്ദത്തെ *

ആ വനത്തിലധിപതി
യായിട്ടുന വനചരൻ
പാചനാംഗീസമീപത്തി
ലൊടിയെത്തി വിരയൊടൊ—ഏവം *

പാതിരാത്രിയായനൊത്തു—ഘോരമാം കാട്ടിൽ
പാതിയായ് ടുഃഖിച്ച സുന്ദരി *

ഭീതിവെണ്ട മൃഗാപാംഗി
നീതിയിലുരയ്ക്കു നീയു
ചൊതുവെത്തു ടുഃഖത്തിനു
പാതിവിന്ദാനനെ ബാലൊ—ഏവം *

ഇത്ഥമങ്ങു പറഞ്ഞൊര്യം—ചിത്തവാത്സല്യാൽ
സതപരം വധിച്ചു പാമ്പിനെ *

മത്തനാം കിരാതൻ പിന്നെ
മത്തമാതംഗതാമിയ
മുത്തമതന്നൊടടുത്തു
ചത്തു പാതിവൃതാഗ്നിയിൽ—ഏവം *

നെരമൊട്ടുപുലൻപൊഴൊ—വാരണമേ
വാരണതാമിനിയാൾ മന്ദം *

വാരണവാഹപുണ്യം
കാനനത്തെ ഒരു നദി
താരണം ചെയ്യുന്ന ചെട്ടി
ശ്രേഷ്ഠരോടുമൊരുമിച്ചു—ഏവം *

ചെടിഭൂപരാജ്യെ ചെന്നപ്പൊ—ഉദരവൊടെ
ഖേദരായിയാളാം ദൈമിയെ *

സദരം ചങ്ങതി പാർപ്പ
മെറ്റാതു ഞാൻബുധിയാം
ചെടിഭൂപാലമാതാവു
മാദരവൊടെവം ചൊന്നാൾ—ഏവം * ൨൯

(ധന്വേ മാനിനി എന്നപൊലെ).

വണ്ടാർപുഷ്പലാളെ ചൊൽ നീ
തണ്ടാർമാനിനിപുത്രിയതൊ ചൊൽ
തണ്ടാർസായകവാസെ ചൊല്ല
വെണ്ട വിഷാദമതൊട്ടും ബാലെ—വണ്ടാർ *

മാനിനിമാർകുലമെഴുലിമണെ നീ
താനെ ഇങ്ങിനെ എന്നുടെ സഭനെ
യാനെ തുല്യതയാൻ മരമെ
മാനെയുംമിഴി വന്നതുമെന്തു—വണ്ടാർ *

താതനിയൊരുമൊടാഗതനായൊരു
മെടിനിയവനതാകിയ ദൈവം
നീതിവിദാം വരനായ സുഭവൻ
നീതിയിലിങ്ങനെ ചൊല്ലി ധരേശൻ—വണ്ടാർ * ൩൦

(പ്രീതിപൂണ്ടുളകു എന്നപൊലെ)

സുന്ദരിചെഴുലിമാലികെ കുന്ദരഭനെ
 മന്ദസഞ്ചാരിണി നീയും
 ചെതജനിവാസെ കെടേ താതനിയൊഗത്തൊടെ
 പാരാതെ ഇഹ വന്നു ധരിയ്ക്കു നീയും—സുന്ദരി *

ചെതസി പഴുതെ ബാലെ നീയിന്നു ലവ
 ലേശവുമഴൽ തെക്കൊല്ല
 താതന്നു തവ മുഖമങ്ങു കാണാഞ്ഞു ബാലെ
 ചെതസിയുണ്ടരിക കന്യേ കുണ്ഠിതം—സുന്ദരി *

കാതരമിഴിയെ നിന്നെ തിരഞ്ഞു ഞങ്ങ
 ഉളതെല്ലാം വഴിയെ മണ്ടി
 ദൈവത്തിൻ വിധിയെന്നു ധരിയ്ക്കു കൃശൊദരി
 വെക്കുമൊടിനി ഗതിചെയ്തു നമുക്കു—സുന്ദരി *

മംഗലാതിമാരെല്ലാം നിന്നുടെ നല്ല
 ഭംഗി കണ്ടതിമൊദത്താൽ
 മങ്ങിന ഗനസ്സൊട്ടു കെടേക്കു വാഴുന്നു എന്നു
 മങ്ങു നീയറികെട്ടെ ചാരുമംഗലൈ—സുന്ദരി *

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞങ്ങവർ കൂതുകുമൊടെ
 മംഗലാപാംഗിയാളൊകും
 ദൈമിയൊടെ പുകുടൻ കണ്ഡിനത്തിൽ ജനക
 നുടെ തുക്കാക്കൽ കൂപ്പി കനിവിനൊടെ —സുന്ദരി *

പല്ലവസമമാം മെച്ചകുകചെ ശ്രുണ
 വല്ലാതുഴന്നു മാജ്ജൊല്ല
 മല്ലാസ്രശാസിതരി ചെക്കു നിന്നുടെ ചിത്ത
 മെന്നു ചൊല്ലിയ നെരം പൊയാൻ ഭുവങ്ങടം—സുന്ദരി *

പല്ലഭൻതന്നെയങ്ങു തിരഞ്ഞുകൊടുവാൻ
 പല്ലവാധരിവാചം കെട്ടു ഗതവാൻ

കല്യാണത്തൊഴി കെട്ടിപ്പുറംതമ്പലം
ചൊല്ലുള്ള ധരമദൈവനാം സുഭദ്രൻ—സുന്ദരി *

.. .. .
.. .. .
.. .. . തത്ര വിചിത്രചരിത്രനതം
നളനത്ര വസിച്ചിതു പരമജനാർദ്ദനം—സുന്ദരി *

ഘോരമാം കഷ്ടകാലത്താൽ നളൻ പാരതെ
ഭൈമിയൊടെ ചെല്ലിട്ടു
പൊരുന്ന വഴിതന്നിൽ കാർക്കടകൻതന്നെ
മെറ്റുമാകും ഘോരദാവാനെഴു ചെന്നവൻ—സുന്ദരി *

അഴൽതീർത്തു വരവു പാർപ്പിച്ചവനുടെ
തനുവിൽ ഭംഗിയില്ലാതെ
അയൊദ്ധ്യയിലവനും തങ്ങി എന്നൊരു
മറിയത്തെതിവിന്നതയാൻ തളന്നു ഭൈമി--സുന്ദരി *ന.മ

(കുറുത്തി ചൊല്ലെ).

കന്നലണിപ്പുലിമാർത്തന്ദന്റെ മുടിയിൽ
മിന്നിടുന്ന രത്നമാകുന്നതസ്തുനിയും *

പന്നഗഭൃഷണപാദമൊന്നുതന്നെയൊത്തു
സന്നയെയും വാഴുംകാലം മന്ദഗാമിനിയും *

ഒന്നരണ്ടു നാളിനുള്ളിലുണ്ടു വെളിയെന്നു
മന്നവന്മാരൊടു ചെന്നു സന്നശങ്കം ചൊല്ലു *

വന്നിടും മെ പതിയെന്നാലെന്നറച്ചു കിഞ്ചിൽ
മന്നവനാമുതുപണ്ണൻതന്നുടെ പുരത്തിൽ *

മന്ദമൊഴു വാണിടുന്ന ബാഹുകനും വെണ്ണം
തന്നുടെ നിദ്രശത്തിന്നു ഖിന്നതയൊടുള്ളിൽ *

ഉത്തരത്തെ ചൊല്ലിയതു ഒത്തുകാണുന്നേരം
സത്യസന്ധൻ നളനെന്നു വന്നുകൂട്ടുമെന്നും *

ചിത്തതാരീഖലാത്തു ഭൈമി ചിത്രമെന്തതിന്ന
കൃത്തിവാസുസ്സിന്റെ പാദമുദത്തളിരിലൊത്താൽ *

കാത്തിടുന്നതെല്ലാമങ്ങു സത്യമായിത്തീരും
വെളിയുണ്ടെന്നെല്ലാദിക്കും ഭൂസുരൻ ഘോഷിച്ചാൻ *

ഭീമജതൻ സ്വയംവരം കൈമറയുണ്ടെന്നു
ഭൂമിഭവന്മാർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു ജതുപണ്ണൻ *

കൊമളാംഗിതന്നെ വെറുപ്പാൻ കാമമൊട്ടും കൂടി
ബാഹുകനാൽ നീതമായ സ്വന്ദനത്തിലൊരി *

ബാഹുവെച്ചതുപുൻ യാത്ര ചെയ്യിടുന്നനേരം
അശ്വഹൃദയാഖ്യമന്ത്രം വിശ്വനാഥൻ നമുൻ *

ശശ്വദീശഭക്തനതുപണ്ണൻ കൊടുത്തു
അക്ഷഹൃദയത്തെ വാങ്ങി തൽക്ഷണം കവിയും *

രൂക്ഷത സമീപ്യതാത്തക്ഷണം നമുന്റെ
കാക്കൽ വീണു നതിചെയ്തു കെട്ടു തുലൻ നമുൻ *

കൊന്നിടാതെ അയച്ചുണ്ടു കണ്ഡിനത്തിലെത്തി
സ്വന്ദനത്തിനുരുനോദം മന്ദമെന്യെ കെട്ടു *

മന്നവൻ നമുന്റെ വരവെന്നതും ധരിച്ചു
തന്നുടെ സഖിയെ വിട്ടു ചെന്നു നൊക്കി പിന്നെ *

പാചകാഭിവൃത്തിക്കുള്ള കൌശലാഭി കണ്ടു
മെച്ചകദൈഹനൈകിലും കാന്തനെന്നറച്ചു *

പുത്രരൊടുമൊരുമിച്ചു ബാഹുകന്റെ മുന്നിൽ
സരൂപം വിലാപത്തൊട്ടും തത്ര നില്ക്കുന്നേരം *

എത്രയും ധൈര്യവാനവനത്തലുണ്ടായ്യാരും
ഉത്തമസ്തുനിയൊടേവം നിസ്തുലനരച്ചാൻ * ന.൨

(സുമുഖി നിന്നു എന്നപോലെ)

രചിരചാരുമനോഹരം
മകരലോചന കെടുക
പരിചൊടയി വിഷാദങ്ങൾ
കളുക നി ബാലൈ *

ചിരജിതചമരി നി
നയരമധു നുകരവാ
നരവിനശരാലയെ ഞാ
നരികിൽ വന്നല്ലോ *

അളികളയാളുകെ കെടുക
നീയാനന്ദത്തൊടൊത്തു
തെളിവൊടൊന്നെ പണയക
കളമൊഴിയാളെ *

പലതുമിഹ സങ്കടങ്ങൾ
വയമിന്നനുഭവിച്ചല്ലോ
വലമഥനകരികുംഭ
സുപായോധരെ കെടോ *

കല്പശമാൻ കലിതനാ
യഹമഹൊ നിൻ വിധോഗത്തെ
നഖമൊട്ട ചെയ്തും ബാലൈ
കരുതിട്ടുകൊല്ല *

അരുണാധരി ഭൈമിതന്നോ
ടാരെശമാനിതനാകം
സമരവീരൻ നളൻ ചൊല്ലി
പരിചൊടെ പൂണ്ടാൻ *

നൂൻ

(മംഗളം)

സുന്ദരിയാകിയ ഭഗവതെ സൊദരി
 തന്നൊടുമൊത്തു നളൻ.താൻ *
 മന്ദതയെന്നിയെ തന്നുടെ നഗരം
 ചെന്നു വസിച്ചിതു സൗഖ്യം *
 തന്നുടെ സൊദരനാകിയ പുഷ്പര
 മന്നനെയമ്പൊടു വെന്നു *
 പന്നതദ്രുഷണപദയുഗമോത്തു സു
 ഖെന്ന മനോഹരനാകും *
 മന്നവരന്നതനീതിവിദം വര
 നെന്നു ധരിയ്ക്കു തുഭാത്മാ *
 ഇന്നിതു ചൊല്ലി വിനൊദിയ്ക്കുന്നൊരു
 സുന്ദരിമാക്കൊരു സൗഖ്യം *
 വന്നു ഭവിയ്ക്കുമതെന്നു ധരിയ്ക്കുവി
 ലേശ മുക്തനമൊസ്തു *
 ശങ്കര ശാശ്വത ശാരദമെചക
 ശക്ലിതസകലവിഷാദ *
 ഗംഗാധര ജയ മംഗലവന്ദിത
 തുംഗശരീര നമസ്തു *
 ഭക്തപരായണ മുക്തിദ ശക്തിയൊ
 ടൊത്ത സദാശിവ ശംഭോ *
 മധുഹരസൈവിത മധുരസുഭാഷണ
 വിധുലവശൈഖര വന്ദേ *

൩൪

